

EURO VISIONS

AZ ÚJ EURÓPAIAK A MAGNUM TÍZ FOTOGRÁFUSÁNAK SZEMÉVEL
THE NEW EUROPEANS BY TEN MAGNUM PHOTOGRAPHERS

1000 2006

EURO VISIONS

AZ ÚJ EURÓPAIAK A MAGNUM TÍZ FOTÓGRÁFUSÁNAK SZEMÉVEL
THE NEW EUROPEANS BY TEN MAGNUM PHOTOGRAPHERS

MARTINE FRANCK, CARL DE KEYSER, ALEX MAJOLI, PETER MARLOW, MARTIN PARR,
MARK POWER, LISE SARFATI, CHRIS STEELE-PERKINS, DONOVAN WYLIE, PATRICK ZACHMANN

Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum
2006. június 9 – augusztus 27.
Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art
9 June – 27 August 2006

Kurátorok / Curators
QUENTIN BAJAC, a Centre Pompidou kurátora / curator of Centre Pompidou
DIANE DUFOUR, a Magnum Photos igazgatója / director of Magnum Photos

Az ALCATEL partneri támogatásával / With the partnership of ALCATEL

A kiállítás budapesti rendezője / Curator of the exhibition in Budapest
SZIPÓCS KRISZTINA, a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum főkurátora

Asszisztens / Assistant
KOPECZKY RÓNA
EMMANUELLE DENAVIT, EMMA HASCOËT, Magnum Photos

„ORSZÁGIMÁZS ÉS ÖNARCKÉP KÖZÖTT”

Egy ország valósága

Beszélgetés DIANE DUFOURral, a Magnum Fotóügynökség igazgatójával és
QUENTIN BAJACKal, a Pompidou Központ kurátorával

Hogyan született az Euro Visions kiállítás ötlete?

Az ötlet abból a felismerésből született, hogy óriási szakadék húzódik a 2001.
május 1-jén az Európai Unióhoz csatlakozott tíz ország mai valósága és az ezekkel
az országokkal kapcsolatos tudásunk között.

2003 májusában, egy évvel a hivatalos dátum előtt a Libération című lapban
közzétett statisztika szerint a franciák kétharmada képtelen volt megnevezni egy
országot a tíz közül! A Magnum fotósait érdeklik a nagy történelmi fordulatok.
Nem lehetett nem reagálni. Pályázatot hirdettünk meg a Magnum európai fotósai
számára. Mindegyikük kiválasztott egy felfedezendő országot, és írt saját motivá-
cióíról.

Elfogadtuk a 10 fotós-ország párt. És a fotósok elindultak. Szabad kezét kaptak,
mindenki saját maga határozhatta meg, mennyi időt tölt az országban.

Egyesek nagy lélegzetet véve hosszú helyszíni szemlét tartottak a kiválasztott
országban, mások épp ellenkezőleg, a többszöri oda-visszautazás mellett döntöt-
tek. Nem az volt a cél, hogy portrét készítsenek az egyes országokról, egy ilyen
misszió szempontjából ez csaloéka lett volna, hanem hogy beszámoljanak szemé-
lyes tapasztalataikról.

**Van-e a projektnek valamilyen összefüggése Henri Cartier-Bresson 1955-ben
megjelent, az Európaiak című művével? Mint tudjuk, Bresson a Magnum híres
társalapítója volt.**

Szerencsés egybeesés, hogy 50 évvel az Európaiak megjelenése után a Magnum
fotósai nem a széles értelemben vett Európát tanulmányozták – ahogy Henri
Cartier-Bresson tette annak idején –, hanem az új politikai Európa egy töredékét.

Milyen párhuzamot vonna a két megközelítés között?

Henri Cartier-Bresson látásmódját egy erősen humanista ideál, a nemzetek közös
sorsa és a gondolati, civilizációs, történelmi közösségek evidenciája támasztot-
ta alá. Ez a látásmód még ma is érvényes, de az is nyilvánvaló, hogy az új művek
közül egyesek ironikusabbak, titokzatosabbak vagy sötétebbek, miközben helyen-

ként a fikcióval játszanak. Ezt látjuk LISE SARFATI egyszerre brutális és álomszerű installációjánál, ahol egy „suttogott” szöveg kíséri a litván kamaszok arcképét.

Több fotós ötvözi a műfajokat elbeszélései megjelenítéséhez, szövegeket vagy hangokat keverve a fényképekhez. MARTINE FRANCK a Fárová család nőtagjainak három nemzedékén keresztül láttatja Csehországot. Egyesek már korábbi munkáikban megjelenő témákat, rögzelmeket követtek, mint például MARTIN PARR Szlovéniában (a turizmus, a fogyasztás), vagy CARL DE KEYZER Máltán (a történelem jegyei és manipulációja).

Mások egy „részvételhez” fordultak segítségül, mint például PATRICK ZACHMANN is, aki elutazása előtt, még Párizsban találkozott Bíró Ádámmal, egy ötven éve Franciaországba települt magyarral, és az ő „mentális képeit” állította szembe saját magyarországi felfedezéseivel.

Minden egyes fotográfiai megközelítés egyben alámerülés az ország mai valóságába, miközben mindegyik a szerző önarcképe is.

Mindez hogyan jelenik meg a kiállításban?

MARK POWER például Lengyelországban tett kilenc utazásáról mutat be mintegy tíz darab nagyformátumú képet. PETER MARLOW ezzel szemben több mint 150 fényképet választott. Ő a sokszorozás eszközével kívánja bemutatni a ciprusi „zöld vonal” mentén tett régészeti felfedező útját. ALEX MAJOLI három vetítésvásznon jeleníti meg az orosz és lett közösségek konfrontációját. Minden bemutatott képhez a művész szavai társulnak.

Tervez-e a Magnum más, de hasonló témájú, Európával kapcsolatos projekteket?

A Magnum hangsúlyt fektet arra, hogy lehetőséget adjon a fotósok saját projektjeinek megvalósítására. Az egyes Magnum fényképészek, a maguk sajátos megközelítésével, de mind Európában hozzák létre műveiket. Ez most egy kivételes alkalom, amikor tíz fotós egyszerre állítja ki vízióit egyetlen nagyobb projekt, az Euro Visions keretein belül.

“HALFWAY BETWEEN A COUNTRY IMAGE AND A SELF-PORTRAIT”

The reality of a country

Conversation with DIANE DUFOUR, the director of Magnum Photos and QUENTIN BAJAC, the curator of the Centre Georges Pompidou

How was the idea of the exhibition Euro Visions born?

This idea was born from the recognition that there is a huge gap between the recent reality and the familiarity of the ten countries which joined the European Union on 1st May 2004.

In May 2003, only a year before the official joining date, according to the statistics published in the paper Libération, two thirds of the French people couldn't even mention a single country from the ten! The photographers of Magnum have always been interested in great historic turning points, therefore, as a response to this, a competition was announced for European photographers. Each photographer could choose a country to explore and could also reason why he opted for that certain country.

We have chosen ten duos of photographer/country. They were given a free hand in deciding how much time they would spend in the given country.

While some of them had a long examination of the scene, others decided on frequent, short visits. The point was not to give a portrait of each country, this could have been misleading from the point of view of this mission, but to give an account of personal experience. This is what they did.

Is there any relationship between the project and Henri Cartier-Bresson's piece of work, titled the Europeans published in 1955? As we know, he was the famous co-founder of Magnum.

It is a lucky coincidence that 50 years after publishing the Europeans, unlike Henri Cartier-Bresson, the photographers of Magnum did not investigate Europe in the wide sense, only a single fragment of the new political Europe.

What kind of comparison could be made between the two approaches?

Henri Cartier-Bresson's vision was basically founded on a strong humanist ideal involving the common fate of nations and the manifestations of the mental, civilizational, historical communities. Today this approach is still valid, but we can see that some of the new works look more ironic, mysterious or dark, while at times

they also play with fiction. This is exactly what we see in LISE SARFATI'S installation, which is brutal and dreamlike at the same time, where the portraits of the Lithuanian teenagers is accompanied by a "whispered" text.

Several photographers mix the different genres by connecting texts or voices to the photos. MARTINE FRANCK makes us see the Czechs through the three woman-generations of the Fárová family. Others carry on with their previously elaborated subjects or obsessions, as for example, MARTIN PARR in Slovenia (tourism, consumption) or CARL DE KEYZER in Malta (the manifestations and manipulation of history).

Some of them turn to a "ferryman" for guidance, as for example, PATRICK ZACHMANN, who met Adam Biro, a Hungarian-born, settled in France fifty years ago. He contrasts his "mental pictures" with his own discoveries in Hungary. Each photographers approach involves submerging into the recent reality of the country, while giving a self-portrait of the authors, as well.

How do you present all this on the exhibition?

Some photographers, e.g. MARK POWER, present ten pictures of great size about his nine trips to Poland. In contrast, PETER MARLOW selected more than 150 photos. With this multitude, he intends to better represent his archeological exploration of the "green line" in Cyprus. ALEX MAJOLI exhibits three screens in order to represent the confrontation of Russian and Latvian communities. All the exhibited pieces of art are accompanied by the artists' words.

Is Magnum planning to do other projects with similar topics in connection with Europe?

At Magnum we place considerable emphasis on giving an opportunity to photographers to achieve their personal projects. Several Magnum photographers, each applying a unique approach, are producing bodies of work in Europe. It is an exceptional case now that ten photographers exhibit their visions at the same time in the frame of one large project called "Euro Visions".

EURÓPAI VÍZIÓK / EUROPEAN VISIONS

A legtöbb újonnan csatlakozó ország a volt keleti blokkhoz tartozik.

Most of the newly joined members belong to the former Eastern Block.

ALEX MAJOLI: Lettország / Latvia, 2004

„Ez a kép a szépség, a magány és a hideg gondolatát idézi fel, amit a Lettországban töltött idő alatt tapasztaltam. Derűsen beszél az ürességről, anélkül, hogy sajnálná a fehérséggel körülvevő alakot. És én szeretem ezt.”

“This picture recalls the beauty, the loneliness and the cold I experienced during the time I spent in Latvia. It speaks cheerfully about emptiness without feeling sorry for the figure surrounded by whiteness. And I love it.”

MARK POWER: Lengyelország, Zabrze / Poland, Zabrze, 2004

„A legmeggyőzőbbnek Lengyelország borzalmas és rendkívüli történelmét találtam; bár munkám nem a történelmi helyekről szól, mégis a múlt válik az egész projekt alapjává. Itt, Zabrzeben, Felső-Sziléziában a hideg lakótelepi tömbök építészetileg különösen hasonlítanak Auschwitzra, a náci haláltáborra, amely 50 km-re fekszik délre. Míg a szabadkereskedelem pozitív változást hozott a lengyel középosztály számára, addig sok más esetben ez nem igaz. Felső-Szilézia, a nehézipartól függő régió, ahol elsősorban a szén- és acélipar jellemző, egyre hanyatlak. Egy nemzetközi versenyben lévő világban azért harcolnak a lengyelek, hogy egy mezőnyben maradhassanak a kínaiakkal.”

“I found Poland’s terrible and extraordinary history the most convincing, and though my piece of work is not about historical places, past became the basis of the whole project. Here, in Zabrze, in Upper Silesia, the architecture of the cold blocks of the housing estates particularly resembles Auschwitz, the Nazi death camp, which lies 50 kms to the south.

While free trade brought about positive changes for the Polish middle class, this is not true in many other respects. Upper Silesia, the region which depends on heavy industry where you mostly find coal- and steel industries, is more and more on the decline. In a world which is characterised by international competition Polish people are struggling to catch up with – the Chinese.”

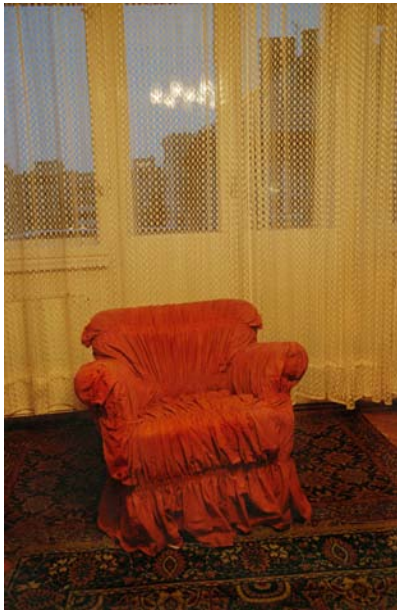
DONOVAN WYLIE: Észtország / Estonia, 2004

„Azért határoztam úgy, hogy Észtországot látogatom meg és fényképezem le, mert földrajzilag hasonlóan érzem saját országomhoz, Írországhoz. Ez a két ország az új Európa két ellentétes oldalán található, kicsiny és fiatal népességgel rendelkezik, és történelmében nagy szerephez jutott a megszállás. Kíváncsi voltam hát, hogy néz ki!

Nem akartam olyan munkát bemutatni, amely messzebbre megy, mint ami a felszínen is látható. Róttam az utakat az országban, és azokra az emberekre összpontosítottam, akikkel találkoztam. Minden fotográfiám azt mutatja, hogy néztek ki az emberek, akikkel találkoztam, valamilyen módon ez mégis jellemző tény, mert én ott külföldi voltam, és fogékony voltam a magától értetődő, megszokott dolgokra: hogy öltözködnek az emberek, hogy néznek ki. Nem fogom elfelejteni ezt az élményt.”

“I decided to visit Estonia and take photos there because it is a new member state in the EU. And then I felt that its geography is similar to that of my own country – Ireland. These two countries can be found on the two opposite sides of the new Europe, but they both have small and young population and occupation played an important role in both countries’ history. So, I just wanted to see what Estonia is like!

I didn’t want to present you pictures which go beyond what you can find on the surface. While I was wandering throughout the country, I focused my attention on the people I met. All my photographs show what the people I met looked like, this is by all means something peculiar, and because I was a stranger there, I was sensitive to habitual things or things that go without saying: how people dress and what they look like. I’ll never forget this experience.”

PATRICK ZACHMANN: Magyarország, Leányfalu / Hungary, 2004

„Fel akartam fedezni Magyarországot, azt az országot, amely szinte ismeretlen volt számomra, egy olyan személyen keresztül, aki Franciaországban él, magyar származású, s aki régóta elhagyta szülőföldjét. Hogy másfelé induljak, mindig is szükségem volt egy hídra, egy okra, egy vágyra, egy barátságra – valószínűleg azért, mert félek a többiektől, így aztán próbálok bennük valamit találni magamból. Kértem, hogy meséljen gyermekkori emlékeiről, mesélje el a történetét (amely találkozik természetesen országának történelmével), hogy mutasson rá nyomokra, adjon helyeket, ahol lehorgonyozhatok, röviden, hogy adjon kedvet az utazáshoz. Hogy beszéljen a mai Magyarországról is. S aztán ezzel a sok ötlettel, nézőponttal, elkerülhetetlen előítéletekkel, a fejemben zsongó ismeretekkel és olvasmányokkal nekivágjak az útnak, hogy meglássam ezt az országot.”

“I wanted to discover Hungary, the country which was totally unknown to me, through a person who lives in France, a born Hungarian, who left his mother country long time ago. To find a different way I always needed a bridge, a reason, a wish, a friendship probably because I'm afraid of the others, therefore I try to discover something about myself through them. So I asked this man to tell me about his childhood memories, to tell his story (which is of course closely related to his country's history), to show me some clues, to give me some places to anchor, in short, to make me feel like going there. And to talk about today's Hungary, too. And then, with my head humming with ideas, opinions, inevitable prejudices, knowledge and readings, to head for the way, to see this country.”

CHRIS STEELE-PERKINS: Szlovákia / Slovakia, 2004

„Ez egy optimista fénykép, és általában ilyenek a Szlovákiában készített fényképeim. Cigánygyerekeket látunk, akik egy nyomornegyedben élnek. Szegények és kismimmizettek. Benne vagyunk a közösségben. Lehetne akár szomorú is a szituáció, de nem az. A délután közepén táncolnak. Szeretem ezt a fényt, szeretem ezt a pillanatot, szeretem a lelkesedést, szeretem a színt, szeretem a gyerekeket. Ez a fénykép tele van örömmel és étellel.”

“This is an optimistic photo, just like my photos taken in Slovakia. We can see gypsy kids living in a slum. Poor and deprived of their possessions. We are in their community. The situation could be sad as well, but it isn't. In mid-afternoon they are dancing. I love this light, this moment, this enthusiasm, this colour, these kids. This photo is full of joy and life.”

MARTINE FRANK: Anna Fárová, Cseh Köztársaság / Anna Fárová, the Czech Republic, 2004

„Anna Fárová kivételes nő, aki Csehszlovákiát megismertette a modern fotográfiával. Josef Sudek nagy szakértője és kutatója, a Magnum ügynökség régi barátja. Országában a francia kultúrát terjesztette. Jelenleg Slavonice, a Csehországtól délre fekvő elragadó kisváros és Prága között ingázik. Fáradhatatlanul dolgozik, folyamatosan szervez kiállításokat és ír a fotográfiáról. Lányai, Isabella és Gabina, valamint unokái, Annabella és Ines mind a művészeti pálya mellett kötelezték el magukat.”

“Anna Fárová is an extraordinary woman who introduced modern photography to the Czech Republic. She is a great expert on and researcher of Josef Sudek, and is also an old friend of Magnum. In her country, she familiarised the Czechs with the French culture. At present, she commutes between Slavonice, a charming small town, south of the Czech Republic and Prague. She is a tireless artist: regularly arranges exhibitions and writes about photography. Her daughters, Isabella and Gabina, and her grandchildren, Annabella and Ines have all committed themselves to art.”

MARTIN PARR: Piran, Szlovénia / Slovenia, 2004

„Fényképeim azt fejezik ki, hogy Szlovénia saját maga képét alakítja ki. Érdekel a képek értelmezése, és szívesen tekintek magamra úgy, mint egy antropológusra vagy szociológusra. Ezen a fényképen Piran látható, a bájos kis fürdőhely, amely a 47 km hosszú szlovén tengerparton fekszik. Igazán elbűvölő, sok pár itt házasodik össze; alkalmas hely a kikapcsolódásra. Ezen a képen kedvelem az egymással beszélgető pár és az ifjú párral foglalkozó fényképész összekapcsolását.”

“My images are about how Slovenia builds an image of itself. I am interested in the interpretation of images, I am very much an anthropologist or sociologist. Here we can see Piran, the charming, little resort lying on the 47-km-long Slovenian beach. It's really enchanting, a lot of couples get married here, a really suitable place for relaxation. In this picture I enjoy the association of two things: how the couple is talking to each other and how the photographer is attending to the couple.”

CARL DE KEYZER, Málta, Medina / Medina, Malta, 2004

„Egyszerre belgáként és flamandként elég jól kiismertem magam Málta történetében: ez egy egészen kis ország, amit már majdnem mindenki megszállt, ugyanúgy, mint Belgiumot. Szerettem volna bemutatni az ország hódításoktól és megszállásoktól zaklatott történelmét, kultúrák keveredését, s hogy ezt az elegyet felfedezhetjük lakóinak fizikai különbözőségében és még inkább arcvonásaiban.”

Also, as a Belgian and a Fleming, I could identify with the history of Malta, a little country invaded by just about everyone else. Like Belgium. Here, my idea was to give visual expression to this tumultuous history of conquests and occupations, to this mixing of cultures, a blending that you can see in the physical diversity of the population, and especially in the faces.

LISE SARFATI: Litvánia / Lithuania, 2004

„A díszlet hétköznapi, de pontos, egy régi osztályterem, egy szupermarket része, egy darabka szoba szimmetrikus keretekkel... Egy díszlet, melynek élete van, és egy élőlény, melynek egy másik élete van. Végző soron mindez a környezet vizuális egyensúlyának vagy értékének újratemtése, a figurához való viszonyában.”

“The setting is banal but precise: an old classroom, part of a supermarket, a bit of a bedroom with symmetrical frames... This is a setting which has a life of its own and a person who does too. Finally, it’s all about re-establishing the visual balance or value of the setting in relation to the figure.”

PETER MARLOW: Hotelkomplexum The Blue Village, Ciprus, Agia Napa / Hotelcomplex
The Blue Village, Agia Napa, Cyprus, 2004

„Eredeti tervem az volt, hogy régészeti szempontból mutatom be a 'Zöld vonalat', Szalamiszon vagy Kourionban. Először a 'megosztott sziget' számomra elképzelhetetlennek tűnt. Megpróbáltam kutató tekintettel figyelni a helyet, de nem adni semmiféle választ, mivel nincsenek rendelkezésre álló válaszok.

A 'különleges erők' egyik rendőre, egy sötét arc felhúzott nyílpuskát tart egy gumicsónakban ülve; egy angol turista elaludt a strandon, a nedves homokon, Larnakában, vihar után; aranyozott szobrok egy diszkó előtt, rögtön a világörökségnek számító Szalamisz régészeti lelőhely mellett; élő hal egy műanyag üvegben, északon, a kürenéi kikötőben, pontosan egy ingaóra mellett, ami egy török ciprusi szobájában állt meg, aki elhagyta a falut, Androlikout, Akamasz félszigetén. Ez nem egy közönséges hely. A képeim hasonlítanak egy szétfejtett patchwork-re, s tele vannak ellentétekkel.”

“My original plan was to explore the Green Line as an archeologist would do at Salamis or Kourion. Superficially at least the Divided Island seemed absurd to me. I tried to be very clinical looking at the place, and give no answers because there are no answers to give. One of the policemen of the 'special forces', a dark-faced man is holding a cross-bow sitting in a rubber boat; an English tourist has fallen asleep on the beach, on the wet sand, in Larnaca, after the storm; gilded statues in front of a disco, right next to the world heritage Salamis archeological finding; a fish alive in a plastic bottle, in the North, at the Küren harbour, right next to a grandfather clock, which stopped in a Cyprus room of a Turk who left the village, Androlikou, on the Akamas Peninsula. This is not an ordinary place. My pictures are similar to a patchwork which is taken apart and they are full of contrasts. Contrasts, contradictions, associations – a really juicy bit for a photographer-journalist, although I was asked to come here as an artist.”

A kiállításon bemutatott művek leírása

Description of works presented in the exhibition

Carl De Keyzer

14 kromogén színes fénykép, egyenként 82,5×110 cm és mintegy 60 fotó-portré három monitoron vetítve

14 chromogenic colour proofs, 82,5×110 cm each, and some 60 photographic portraits projected on three separate screens

Martine Franck

Projektorral vetített fekete-fehér fényképek, vetítési idő 17 perc
Vágó: Martine Franck és Olivier Koechlin

Hang: Jirí Götz
Hangvágó: Julien Koechlin
Grafikai terv: Grégory Pignot

Projection made from b&w prints, running time 17 minutes
Editing: Martine Franck and Olivier Koechlin
Sound: Jirí Götz
Sound editing: Julien Koechlin
Graphic design: Grégory Pignot

Alex Majoli

Többvásznas vetítés, vetítési idő 7 perc
Szerkesztő: Alex Majoli és Lorenza Orlando

Multi-screen projection, running time 7 minutes
Editing: Alex Majoli and Lorenza Orlando

Peter Marlow

124 kromogén színes fénykép, egyenként 50×50 cm

124 chromogenic colour prints, 50×50 cm each

Martin Parr

11 kromogén színes fénykép: 6 fénykép egyenként 105×160 cm, 1 fénykép egyenként 100×130 cm, 4 fénykép egyenként 50×76 cm

15 chromogenic colour prints: 6 prints 105×160 cm each, 1 prints 100×130 cm each, 4 prints 50×76 cm each

Mark Power

10 diasec-eljárással készült színes fénykép: 3 fénykép egyenként 132×104 cm, 7 fénykép 104×132 cm

10 diasec-mounted colour prints: 3 prints 132×104 cm each, 7 prints 104×132 cm each

Lise Sarfati

Színes diavetítés hanggal
Vetítési idő: 12 perc
Rendező: Lise Sarfati
Hang: Francois Adragna
Hangmontázs: Roger Ikhlef

Colour slide projection with sound
Running time: 12 minutes
Director: Lise Sarfati
Sound: Francois Adragna
Sound editing: Roger Ikhlef

Chris Steele-Perkins

14 könyv, formátum: 30×30 cm
14 kromogén színes fénykép, egyenként 24×36 cm

14 books, format 30×30 cm
14 chromogenic colour prints, 24×36 cm each

Donovan Wylie

33 kromogén színes fénykép, egyenként 53×41 cm

33 chromogenic colour prints, 53×41 cm each

Patrick Zachmann

40 színes és fekete-fehér fénykép-ből álló, változó méretű installáció, interaktív hang- és zenerendszerrel

Photographic installation with 40 colour and b&w prints, dimensions variable, and interactive sound and music system

Az eredeti kiállítást a Centre Georges Pompidou és a Magnum Photos hozta létre az Alcatel partneri támogatásával. / This exhibition was originally created by the Centre Georges Pompidou and Magnum Photos with the partnership of Alcatel.

Centre
Pompidou

A kiállítás fővédnöke SÓLYOM LÁSZLÓ, a Magyar Köztársaság elnöke.
Under the high patronage of LÁSZLÓ SÓLYOM, President of the Republic of Hungary.

JOSEP BORRELL FONTELLES, az Európai Parlament elnöke és JOSÉ MANUEL DURÃO BARROSO, az Európai Bizottság elnöke védnökségével. / Under the patronage of the President of the European Parliament, Mr. JOSEP BORRELL FONTELLES and the President of the European Commission, Mr. JOSÉ MANUEL DURÃO BARROSO.

A kiadvány a Le Journal des Arts 2005. szeptember 9-i különszámának felhasználásával készült. / This publication is based on the special issue of Le Journal des Arts, published on 9 September 2005.

Összeállította / Compiled by: Anaid DEMIR

Francia fordítás / French translation: SZEMKEŐ Dominika

Angol fordítás / English translation: dr. BALASSA Katalin

Szerkesztés, korrektúra / Editing and proofreading:
DÓZSAI Rita, KOPECZKY Róna, SZIPÓCS Krisztina

Felölős kiadó / Responsible editor: NÉRAY Katalin

Kiadja / Published by: Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum, Budapest

Grafikai terv / Graphic design: ELN Ferenc

Nyomda / Printed by: Mester Nyomda

Készült 2500 példányban, 2006-ban

© Fotográfusok / Photographers © Magnum Photos

lumu

LU DWIG MÚZEUM

Kortárs Művészeti Múzeum
Museum of Contemporary Art

www.lumu.org.hu

Nyitva / Open

kedd – vasárnap: 10–20 h □ Tuesday – Sunday: 10 am – 8 pm
minden hónap utolsó szombatján: 10–22 h
Open till 10 pm on the last Saturday of every month
hétfőn zárva □ Closed on Mondays

A múzeum fenntartója:

NEMZETI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG
MINISZTERIUMA

PESTI ÉS I

Művészetek
Palotája
Budapest

1095 Budapest,
Komor Marcell u. 1.

www.mupa.hu

artotel